10/12/2020

Недеља 26. по Духовима у Новој Грачаници

Свету архијерејску Литургију служио је Преосвећени Владика г. Лонгин уз саслужење архимандрита Томе (Казић), свештеника Петра Саиловића и протођакона Милована Гогића. Хор студената са Драганом Арсићем врло складно је одговарао на прозбе. Окупило се мноштво верника из околине, а међу њима и честита породица Збиљић који су пристигли из далеког Дулута (Минесота).

Права је милост Божја што Срби у Чикагу имају доста лепих цркава сграђених у православном стилу и украшених дивним фрескама. Велика је заслуга наших ктитора и добротвора, добрих верника који нису жалили материјална средства, време и таланте да све то остваре. Једна од таквих богомоља је и Покровски храм манастира Нове Грачанице. Ту је једноставно лако узносити молитву Богу: прелепа архитектура храма, доста верна копија косовскоо-метохијске Грачанице, јединствен по броју ликова и колориту фрескопис, икоа хиландарске Тројеручице, увек више свештеника у олтару и

по правилу лепо појање студената. Неодољив је осећај да служба пролети као за трен, а са друге стране у души радосно умирујуће убеђење да ће Господ одговорити на све молбе правовремено!

На крају Литургије владика Лонгин је беседио на тему јеванђелског чтенија, тумачећи причу Христову о безумном богаташу (Лк. 12, 16-21):

-Њему, који је хтео да сачува земаљско благо, Христос каже: „Безумниче још ову ноћ узећу душу твоју и то што си скупио, коме ће остати?“ Одговор је, рекло би се, једноставан. Остаће: жени, деци, родбини, пријатељима и комшијама. Али овде је реч да ће остати онима који се нису трудили око њега и који ће га, вероватно, глупо потрошити. Христос је нагласио: „Шта вреди ако човек скупља само за себе, а не богати се у Богу.“ Лепа српска пословица каже: „Богат је онај који има Бога”. Коме је Бог у срцу тај је најбогатији, најсрећнији и најсигурнији. Не плаши се ничега и нико му не може наудити. Иначе све што имамо: здравље, младост, интелигенцију и знање, све то у секунди може да нестане, да нам се узме, и шта да радимо тада? Какав одговор ћемо дати? Са чиме ћемо ући у вечност?

-У вечност, могу ући једино дела љубави. Тамо ћемо понети само „скрштене беле руке и праведна дела своја“. Ако смо своје дарове делили са другима, помогли и утешили, посејали макар зрно наде у срце ближњега и унели топлину у душу – имаћемо са чиме изаћи пред Господа“. Ако смо жито закључали у амбаре, оно ће нестати и нико се неће окористити. Има много места у Светом Писму, као и у Житију Светих, који говоре како је само једно дело или једна реч спуштала милост Божију. „Треба да се запитамо, да ли смо у свом животу успели да посејемо у срца других: радост живота, наду, захвалност, то што ће да путује са нама у вечност. Други су, такође, били љубазни према нама, чинили нам добро, јели се нешта од тога задржало у души нашој? Јесмо ли спремни да све учинимо и убедимо их да њихова љубав према нама није била узалудна? Па, на жалост, ми смо, људи су, најчешће врло неблагодарни. Принцип оног безумног богаташа: „једи, пиј, и уживај“, радо је данас прихваћен од многих. На сву срећу, постоје и људи који схватају да не може да се живи само од материјаног богатства, да није циљ живота да се скупи што више земаљских блага, да се живи у луксузу и боље од других, већ да се достигне духовно савршенство. То је пут духовног раста, а он захтева доста самоодрицања и самоограничења. Све је више људи, слава Богу, који разумеју да се квалитет живота не мере количином новца, па чак и достигнутим успесима у животу, него колико је човек успео да се приближи Богу, колико је добра учинио другима и да ли је испунио заповест Божију о

љубави према Богу и људима. Ту двојединy Заповест, на којој по речима Господа Исуса Христа виси сав Закон и Пророци (Мт. 22. 37-40).

Размислимо о овоме, браћо и сестре! Можемо да живимо узалуд, да скупљамо материјалне ствари, да имамо пуно дарова датих нам Одозго, па то све закључамо у нове и велике житнице. Но, можемо и другачије да проведемо свој живот. Можемо да волимо Господа и друге људе и да смо благодарни Богу за све. Када Господ дође и каже: данас те ослобађам земаљских веза, одлазиш из времена у вечност и слободу, имаћемо са чим да уђемо. Наша добра дела ће нас пратити, а испред ће ићи љубав, којом смо живели и руководили се у животу. Помолимо се Господу и Мајци Божијој да нам ом суду и

spc.rs